

Ελληνική Οικονομία

Αποψη: «Ελλάδα 2020: Πρέπει να είμαστε μόνο μια τουριστική χώρα;»

3' 32" χρόνος ανάγνωσης

[Ακούστε το άρθρο](#)

ΕΛΕΑΝΑ ΓΙΑΜΠΑΝΑ*

16.08.2020 • 10:21

Τον τελευταίο καιρό διαβάζω αρκετά νέα σχετικά με τη στήριξη της ελληνικής οικονομίας και, φυσικά, όλα έχουν να κάνουν με το πώς θα μπορέσει η χώρα τα επόμενα χρόνια να γίνει πιο ανταγωνιστική μέσα από μειώσεις φορολογίας, καλύτερα ασφαλιστικά συστήματα και ενίσχυση υποδομών. Νιώθω όμως πως κανένα από τα μέτρα αυτά δεν έχει μέχρι τώρα συμπεριλάβει έναν τομέα που θα μπορούσε να αποτελέσει την «καρδιά» για όσα

επιθυμούμε να γίνουμε στο μέλλον, και μιλάω βεβαίως για τον τομέα του ανθρώπινου δυναμικού.

Κανείς δεν αμφισβητεί ότι στο μέλλον η βιοτεχνολογία και η τεχνολογία θα είναι από τους κλάδους με τη μεγαλύτερη ανάπτυξη παγκοσμίως. Η ζήτηση για ειδικότητες όπως Software Engineer, Big Data Analyst, Artificial Intelligent Engineer, Cloud Computing, 5G Communication είναι ήδη πολύ υψηλή και, τουλάχιστον σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η προσφορά δυναμικού δεν καλύπτει την ολοένα αυξανόμενη ζήτηση. Ενδεικτικά αναφέρω ότι μόνο ένας από τους μεγαλύτερους παγκόσμιους τηλεπικοινωνιακούς κολοσσούς εκτιμά ότι έως το 2024 θα έχει ανάγκη να καλύψει 7.500 θέσεις εργασίας με ειδικότητες τεχνολογίας και αυτό μόνο στη Γερμανία.

Αν στο νούμερο αυτό προστεθούν και οι ανάγκες των άλλων χωρών στις οποίες δραστηριοποιείται, τότε θα μπορούσαμε με σιγουριά να μιλήσουμε για τουλάχιστον 10.000 ειδικούς τεχνολογίας στα επόμενα λίγα χρόνια και μόνο στην Ευρώπη. Επομένως η ερώτηση είναι: πού θα βρεθούν οι άνθρωποι αυτοί; Σύμφωνα με την εταιρεία ερευνών Gartner, λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες όπως η προσφορά και η ζήτηση ειδικοτήτων τεχνολογίας (συνεπώς και την ευκολία να βρεθούν οι άνθρωποι στη συγκεκριμένη αγορά εργασίας), καθώς και το κόστος εργασίας, η Σαγκάη είναι η πλέον ανταγωνιστική πόλη σε διεθνές επίπεδο. Όμως το χαμηλό γενικά επίπεδο αγγλικών του κόσμου μειώνει την εμπιστοσύνη που νιώθουν οι επιχειρήσεις, ειδικά αυτές που προσβλέπουν σε αναπτυξιακές δραστηριότητες για τις οποίες απαιτούνται κέντρα υψηλής τεχνολογίας (niche tech hubs). Το Δελχί προσφέρει επίσης έναν πολύ καλό συνδυασμό εξειδικευμένου προσωπικού, που, μαζί με το χαμηλό κόστος εργασίας και τα φιλικά μέτρα επιχειρηματικότητας που έχει λάβει η ινδική κυβέρνηση, το καθιστά πολύ ελκυστικό. Όμως το υψηλό ποσοστό κινητικότητας στον χώρο εργασίας (attrition rate) και το χαμηλό επίπεδο αγγλικών δημιουργούν στις επιχειρήσεις επιφυλάξεις. Επιπλέον, για μια κατά κύριο λόγο ευρωπαϊκή επιχείρηση, η συνεργασία με μια χώρα που ξυπνάει και κοιμάται με διαφορά πολλών ωρών από τις ευρωπαϊκές δεν είναι πάντα εύκολη.

Επομένως, μήπως πρέπει να υπάρξει λύση εντός ευρωπαϊκών δεδομένων; Σύμφωνα πάντα με την διεθνή εταιρεία ερευνών Gartner, οι πλέον ανταγωνιστικές πόλεις στην Ευρώπη, όσον αφορά την ευκολία εύρεσης ειδικευμένου προσωπικού (προσφορά και ζήτηση) και το μισθολογικό κόστος, είναι το Ζάγκρεμπ, η Βαρσοβία, το Βορονέζ, η Μόσχα, το Βουκουρέστι, η Αγία Πετρούπολη, η Αθήνα και η Θεσσαλονίκη. Αυτό με λίγα λόγια σημαίνει ότι είμαστε ανάμεσα στις λίγες ευρωπαϊκές χώρες που μπορούν να αναπτυχθούν σε «οικοσύστημα» ταλέντων για τον χώρο της τεχνολογίας. Με δεδομένο ότι οι

επιχειρήσεις πλέον πηγαίνουν εκεί όπου υπάρχει το δυναμικό που θα τις στελεχωσει, θα μπορούσε η Ελλάδα να γίνει πόλος έλξης επιχειρήσεων τεχνολογίας. Ένα άλλο σενάριο είναι ότι θα μπορούσαμε να εξυπηρετούμε σε στελεχικό δυναμικό και εταιρείες με δραστηριότητες εκτός Ελλάδας, οι οποίες θα ενδιαφέρονταν να δημιουργήσουν στη χώρα μας κέντρα εξειδικευμένης γνώσης (niche tech hubs) που να τους εξυπηρετούν σε παγκόσμια κλίμακα. Αρκεί μια καλή συνεργασία μεταξύ ιδιωτικού και δημόσιου τομέα για να αναπτυχθεί μια ακαδημία με το γνωστικό αντικείμενο αυτών των ειδικοτήτων και να προετοιμάζει τους ανθρώπους για την αγορά εργασίας παράλληλα με μια οικονομία που θα είναι ελκυστική και φιλική προς την επιχειρηματικότητα.

Δεν χρειάζεται να απαριθμήσω τα θετικά που θα είχε μια τέτοια εξέλιξη για τη χώρα. Θα μπορούσε να σημαίνει πολλές χιλιάδες θέσεις εργασίας, κυρίως για τους νέους, σοβαρή μείωση του brain drain, ακόμη και re-branding της χώρας μας, από μια χώρα σχεδόν αμιγώς τουριστική σε μια χώρα υψηλής τεχνολογίας. Εν κατακλείδι, βρισκόμαστε σε μια μεταβατική και κρίσιμη εποχή με πολλές δυσκολίες, όμως και με ευκαιρίες. Ο κορωνοϊός μάς έδειξε έμπρακτα ότι το να βασίζουμε μεγάλο μέρος της οικονομίας μας σε έναν κλάδο, αυτόν του τουρισμού, είναι ιδιαιτέρως ριψοκίνδυνο και μας καθιστά εξαιρετικά ευάλωτους. Μήπως πρέπει λοιπόν να στρέψουμε το βλέμμα μας προς κλάδους που δεν είναι τόσο αυτονόητα ταυτισμένοι με το ελληνικό προϊόν και να προσπαθήσουμε να εξελιχθούμε –γιατί όχι– σε Καλιφόρνια της Ευρώπης; Σίγουρα, αν δεν αδράξουμε την ευκαιρία εμείς, θα το κάνει κάποιος άλλος.

** Η κ. Ελεάνα Γιαμπανά είναι ειδική σε θέματα στελέχωσης και ανάπτυξης ανθρώπινου δυναμικού.*